

TALLINNA POLÜTEHNİK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 18 (944)

Reede, 18. mai 1979

XXXI aastakäik

«Nõukogude spetsialist tänapäeval — see on inimene, kes on hästi omandanud marksismi-leninismi õpetuse alused, näeb selgesti partei ja meie maa poliitilisi eesmärke, on saanud laialdase teadusliku ja praktilise ettevalmistuse ning valdab täiuslikult oma eriala.»

Need L. I. Brežnevi sõnad on aukohal meie spordihoones mõeldud neljapäeval avatud ulatustlikul näitusel, mis kõneleb meie õppejõudude-teadlaste ning üliõpilaste panusest nõukogude majanduse arendamisse.

Enne näituse avamist andis instituudi juhtkond eesotsas teadusprorektor prof. Heino Lepiksoniga pressikonverentsi. Kohaletunud ajakirjanikud huvitusid TPI teaduslikust potentsiaalst, uurimistööde üldmahust, praegu käsitlevatest tähtsamatist tööst.

Näitusel on väljas meie kollektiivi tänane päev. Ümardatult öelduna on tõene asjaolu, et oma osa vabariigi ja kogu meie maa, sest 50% tehtavate tööde mahust läheb väljapoole meie vabariiki) rahvamajandusse annab töepoolsest meie kollektiivi iga liige. Seos majanduse arenguga on ka instituudi spordielul (terves kehas terve vaim!), konsomoliorganisationsiooni tegevusel ja üliõpilasklubil. Loomulikult moodustavad näituse põhiosa teaduskondade ja teaduslaborite väljapanekud.

Lisagem, et näitus on oma laadsete seas esmakordne — teadaolevaid andmeid pole ükski meie vabariigi kõrgkool seni terviklikku teadusnäitust organiseerinud.

Näituse külastajate targaks abiliseks on käepärane näituse kataloog. Sellest on võetud ka need andmed, mida osaliselt toome ära tänases lehes põhimõttel: arvud kõnelevad selget keelt. Mõistagi soovime: oma silma on kuningas, spordihoone

pole mägede taga, vaid ainult teisel pool Ehitajate teed! Vaadata saab 27. maini kella 12-st 19-ni, puhkepäevad pühapäev ja esmaspäev.

Meie instituut on vabariigi suurim kõrgkool ja põhiline tehniliste uuringute keskus. Üliõpilasi on 9600. Instituudis töötab 630 õppejõudu ja 450 õppeülesande täitjat. 69% õppejõududest on teaduste kandidaadi ja doktori kraadiga. Õppejõudude hulka kuulub 3 Eesti NSV Teaduste Akadeemia akadeemikut ja 3 korrespondentliiget. Instituut valmistab ette insenere ja ökonome 33 erialal, rahuldades sellega vabariigi rahvamajanduse põhivajadused. Sõjajärgsetel aastatel on diplomisaajaid olnud 19 659. Teadustöö üldmaht sama aja vältel moodustab 32,5 milj. rubla.

Tulevaste spetsialistide ettevalmistuse eest hoolitsevad 48 kateedrit, kus kokku loetakse 400 eri õppeainet. Instituudil on ettevalmistusosakond ja -kursused.

Instituudi aspirantuuris õpib 94 inimest. Teaduste kandidaadi kraadi omistamise õigus on 4 erialaõukogul.

Õppeaja vältel tulevane insener või ökonomist võtab osa keskmiselt 4900 loengust ja laboritunnist 40 õppeaines, sooritab 50 arvestust ja 42 eksamit, koostab 10 kursuseprojekti või -tööd, viibib 20 nädalat tootmispraktikal.

Teaduslikus uurimistöös osaleb 2600 õppejõudu, teadurit, aspiranti ja üliõpilast. Teadustöö maht moodustas 1978. aastal 3,5 milj. rubla. Juurutatud tööst saadav tulu ületas kõik teadusele tehtud kulutused 2,8-kordselt, rakendus-uuringute osas 5,4-kordselt.

NÄITUS • NÄITUS

* Näituse avamisel. Rektor Boris Tamm annab selgitusi kõrg- ja keskerihariduse minister Ilmar Nuudile ja rahandusminister Albert Norakule.

Tähtsamaid uurimissuundi: energiasüsteemide juhtimine, aurugeneraatorite ja elektrijamite uurimine, elektronarvutite rakendamine juhtimises, raadio- ja kvantelektroonika probleemid; pulbermetallurgia, metallide kulumine, automaatprojekteerimine masinatööstuses; fosforväärtiste ja -sõõrtade, külmuttkõvenevate liimide, kiimisensitüümide ning väärismetallide tööstustehnoloogiate, veevarude ratsionaalne kasutamine ja kaitse, põlevkivituhkehitusmaterjalid, ehituskonstruktisioonide arvutamine, auto probleemid; rahvamajanduse planeerimine, juhtimine ja ökonoomika, tööjõu taastootmine ja kasutamine.

KESKMINE UURIMISTEEMA
Maksumus 50,4 tuh. rubla,

osaleb 6,2 inimest, kestab 3 aastat, annab majanduslikku efekti 144 tuhat rubla, avaldatakse 13 teadusartiklit, näitustel esinetakse 1,4 korda.

TPI patendib oma leiutisi järgmistes riikides: Kanada, USA, Prantsusmaa, Austria, Norra, Inglismaa, Rootsi, Itaalia, Jaapan, Belgia, Soome, Saksa FV, Šveits, Taani, India, Holland. Jaapani firmale «Nagoya Oil Chemical Co. Ltd.» on müüdnud 2 litsentsi.

NSV Liidu Rahvamajanduse Saavutuste Näitusel on TPI tööd aastail 1975—1978 saanud 2 kuld-, 10 hõbe- ja 24 pronksmedalit. Instituudis loodud originaalseid aparate ja tehnoloogilisi protsesse on eksponeeritud rahvusvahelistel näitustel ja laatadel 15 välisriigis.

LASTEASTA SUURÜRITUS saab teoks pühapäeval, 20. mail. Keskpäevaks tulevad lapsed koos vanematega peahoone fuajeesse, kus vaadatakse koos joonistuste näitust. Edasi minnakse lähimale Glehni lossi (osalejad saavad vimpil). Lossis kstitatakse end lauakata-end printsiibil hea-parema-ga ning elatakse kaasa Riikliku Nukuteatri etendusele «Muinasjutu».

JÄRJEKORDNE OLÜMPIAPÄEV peeti spordihoones 17. mail. Toimusid demonstratsioonid sulgpallis, batuudihüpetes, vehklemisses, matkajate ragbis jm. Võis näha, kuidas mängiti korvpalli mõeldumud sajandi lõpus. Üldjuhina tegutses NSVL teeneline meistersportlane Joann Lõssov. Öhtul viidi staadionil läbi ka kergejõustiku võistlusel.

ÜLIÕPILASKLUBI täpsustas kultuurilase koostöö plaani TPI Sefiuspartneri Paide rajooniga. Rajooni RSN TK kultuuriosakonna juhataja Mart Saldre sai andmed meie taidluskollektiivide kohta lähemaks perioodiks ja ka sügiseks. Taidluskollektiivide juhid tundsid huvi esinemistingimuste ja Paidesse sõitmise transpordist vastu. Konkreetsematest sündmustest selles vallas kuuleme-koeme edaspidi.

VÄITEKIRJADE KAITSMINE Neljapäeval, 17. mail toimus TPI tööstusliku soojusenergeetika erialaõukogu istungil väitekirjade avalik kaitsmine tehnikakandidaadi teadusliku kraadi taotlemiseks. Väitekirju kaitsesid Erika Herter ja Villu Vares.

FILMIKLUBIS oli teisipäeva õhtul taas prantsuse filmikunsti tutvustav program.

SITSIBALL õppejõududele ja teenistujatele Glehni lossis 25. mai õhtul kell 8. Kirevas kavas esineb ka Tõnu Aav. Tantsuks mängib ansambel «Rock-Hotel». Pääsmed hinnaga 3 rubla 50 kopikat saadaval 2-401 ja 4-118. Korraldajaks seekord Keemia- ja elektroautomaatikateaduskonnad.

KAMMERKOORIL oli menukas-meelolukas kontsert mõeldumud pühapäeval Taidlejate Majas. Kontserdi edust annab tunnistust seegi, et koor peab plaani 30. mail korduskontserdik. Kasutajali juhisti (Lähemalt loe 3. küljel).

«PULMAPÄEV» UUESTI «Kuljus» esitab rahva tungival nõudmisel veelkord oma aruande ja juubelitenduse «Pulmapäev» 27. mail J. Tombi niml. Kultuuripalees. Jälgige reklaami!

PRAKTIKA JA PRAKTIKANT

Reimesed praktikandid (majandusteaduskonna IV kursus) on juba nädal aega suvisel tootmispraktikal. Esimesel juunil järgneb neile III kursus, samuti majandusteaduskonnast. Kahesandal juunil läheb praktikale üle tuhande üliõpilase, teist sama palju augusti algul. Ja ongi kõik.

Näib, et ütsna lihtne. Kahjuks see siiski nii ei ole. Praktika on küllalt keerukas. Võrreldes teiste õppeainetega on praktikal rida omapärasusi, mis ei ole võrreldavad aineleongute, harjutuste ega ka eksamitega.

Iga praktika algab üliõpilasele praktikaprogrammi korraliku läbilugemisega, teada saamiseks, mida temalt praktikal oodatakse. Mõistagi on iga eriala praktikaprogramm erinev

teisest, samuti erinev igal kursusel. Erinevused praktikaprogrammis arvestavad astmeliselt antud elukutse omandamise keerukust, mis lõpeb diplomitöö või -projekti koostamisega. Samal ajal, olenemata erialast ja kursusest, aga samuti praktikaliigist, on praktikatel ka ühiseid jooni, mida peab arvestama praktikant ja juhendav õppejõud.

Praktika on alati eelkõige töötamine oma tulevase ametialal. Praktika ei ole kunagi tähtis, vaid on ajatöö. Seega ei ole võimalik lühendada praktika perioodi ehk teisiti — teha ühe päevaga kaks päeva. Pole lubatud ka tööpäeva lühendada või kodus praktikat sooritada, võttes töö kaasa.

Kvaliteetne praktika saab

olla ainult töökollektiivis, kus praktikant puutub kokku kõigi võimalike tööalaste küsimustega, täidab erinevaid tööülesandeid, osaleb ühiskondlik-politilises töös ja viibib kätises kogu vahetuse.

Praktikant ei ole käitise küllaline, vaid tööõiguslik (-kohuslik) antud töökollektiivi liige. Praktikanti võib kiita ja karistada vastavalt töö sisekorra eeskirjadele. Praktikandile võib tehtud töö eest palka maksta ja samal ajal säilib stipendium.

Praktikant saab praktikale minnes profileerivalt kateedrit mitu tähtsat dokumenti: suunamislehe, töökohtade vahetamise graafiku, iseloomustuse blanketi, küsimustiku praktikal tehtud tööde kohta ja praktika-

programmi. Praktikal alles peab praktikant päevikut, kuhu kirjutab igal päeval tehtud tööd ja teeb vajalikud joonised.

Praktika lõpul antakse praktikandile kuni kolm vaba päeva praktikaaruande koostamiseks. Edasi järgneb praktikaaruande kaitsmine kateedris selleks moodustatud komisjoni ees. Kui praktikant ei kaitse aruannet vähemalt rahuldavale hindele, suunatakse ta teist korda praktikale või esitatakse rektorile eksamatrikuleerimiseks.

Tootmispraktika osakonna juhataja
ASKO TOOMSOO

NLKP AJALOO PARIMAD AINETUNDJAD 1978/1979. õ.a.

1. Helge Veeremaa	TI-21
2. Juhan Teder	TM-21
3. Jüri Lavrentjev	MA-21
4. Ülle Soosalu	TP-21
5. Toomas Rihvk	EE-21
6. Margus Kaare	EE-21
7. Vladimir Sergejev	AJ-27
8. Olev Märten	LE-22
9. Nelli Glebova	AO-27
10. Merike Linnamägi	LS-21
11. Julia Jezevskaja	KA-27
12. Harry Saar	KM-22
13. Andres Austrin	MA-21
14. Neeme Kapp	MP-21
15. Jüri Puidet	AV-21
16. Andres Vilu	LE-21

Kaht esimest premeeriti tunnustusega, järgmised said rahalised preemiad.

Konkursi žürii esimees dots. AUGUST SUNILA

«Mul on kohe vaja polõki teoste konspekte!», teatas Luule resoluutselt ja tegi jahmunud näo, kui me nagu kokkuvõtteks naerma pühkatasime. Kuigi naerda polnud õigupoolest midagi, sest teisel inimesel oli täiesti tõi taga. Tõsi oli tema teisipäevane poliitikonoomia eksam. Ja ega Luulegi selles süüdi pole, et tema ema on juhtumisi poliitilise ökonoomia dotsent. Ja Luule ainult tavalline tudeng, kes eksamiks kuidagi teoseid läbi võtta ei jõudnud. Siit nähtub, et ei ole kerge kellelgi, kuigi kipume sageli nii arvama, et mis tal viga...

«Ära mind ära. Olen praegu pool inimest. Ei, ma ei ole närviline. Mul on kolm arvestust juba tehtud. Jaa, eksameid on ka muist möödas. Kuuest tervelt kolm. Ei, sessi veel ei ole. Teeme rühmaga ette. Kokkuleppel. Mis siis, et sa mind viis korda päevas majas näed. Nojah, rühmakomissari on teadagi palju paberimäärimist. Aja siin igasuguseid asju igasugustes instantsides. No kuule, ma olen ikka inime-

ne ka! Filmiklubis oli teisipäeval kaks lahendat prantsuse filmi. Kas ma pidin need sinu meelest vaatamata jätta? Sa ei saa ka ilmaelust aru. Sesse on olnud ja tuleb veel, nagunii üks hullest kui teine. Jõud sa kõikide pärast muretseda. Ah et mis ma siin komitees istun? Tegelikult ma õpin siin, meil on siin peaaegu lugemissaali filiaal. Rahvas liigub sisse-välja, kuuleb uudiseid. Ah et artiklit tahad? Nojah, eks ma siis viskan ära. Ei, täna enam ei jõua, meil on malevarühma esimehe kokkutulek ehk pisike pidu. On ju mõjuv põhjus? Toon homme õhtuks, niikuinii on sul väga vaja ja paned sisse. No näed, kui rahulik ma juba olen. Aga nüüd ma torman. Pean seda skeemi veel kateedris näitama...»

«Klubi! Ei, juunikuusse «Kuljust» ei maksa planeerida. Seal on kõige rohkem tudengeid. Neil on siis sessiaeg. Kammerkoori ka kahjuks ei saa. Nemad ka poole kaadriga midagi ei tee. Pealegi on mõlemal kõik lähemad nädalavahetused juba kin-

AJA TEEMADEL

ni. Võtke peotants või puhkpill. Ah soo? Siis ei jää muud kui liikkame oktoobrisse. Teie ei saa? Aa, no las jääb hoopis novembrisse. Just, just. Nägemist.»

Üks üliõpilane istub ilmekalt lauaga taga ja hoiab kahe käega peast kinni.

«Ma pean ühiselamusse minema. Käin kasvõi kõik toad läbi, kuskilt ikka selle kurjavaimu konspekti leian. Igatiheid vaid paar loengut kirjas, käi ja kerja nüüd, et täiskomplekti kätte saada. Öudne, kuidas ikka nii võib, et vähesed käisid loengutel ja needki ei kirjutanud kõike üles. Sina ole nüüd hädas nagu mustlane mädas. Oeh, raske see üliõpilase õnnelik elu.»

All fuajees nukrutses üks kahtlaselt tuttav sell. Muidugi, klassivend. Sõjaväest tagasi ja ootoot, nüüd vist õhtuses õpibki!

«Kas sa näe, hõmarad õppurid ka välja ilmunud! Mis sa siin istud?»

«Ära ironiseeri, mul ju küll tõsine ja murelik nägu ees.»

«Seda küll. Mis siis õhtupoolse uudist?»

«Ah, jäin paar minutit hiljaks ja enam ta sisse ei võtnud. Märgib aga puudujaks ja tema meelest korras. Kui nüüsguseid puudumisi palju koguneb, ei saa enam jooksvat arvestust, käi siis ja palu, et sind jutule võetaks.»

«Raske jah. Kuidas sa üldse vastu pead sellele topeltkoormusele?»

«Neli päeva nädalas on pikad küll, vahel päris orja tunne peal. Tormad näljaselt ja väsinult loengusse, hilined minuti — ja ukse taha.»

«Hirmus jah.»

«Eks iga köögipool ole hirmus. Aga omamoodi tore ka. Ega muidu ju ei käiks. Ja need viljad on vahel väga magusad. Tead ju, see eneseületamine ja teised ilusad sõnad...»

Komandandi sessiooniaegsed sõnad:

«Ühiselamus on meil praegu võrdlemisi vaba, sest osa rahvast on praktikal, diplomandid juba majast ära. Mure on kaugõppijate majutamisega, sest suur osa tubadest on remondis, mis enne järgmist suve vist ei lõpegi. Kosklas on vähe kohti, tavaliselt on paljud ikka siia majadesse ära pandud. Tänavu ei tea kohe, mis teha. Kas peavad endale linnas kohta otsima või?...»

Nii sai seda sessiteemalist ja õppimismaigulist suhtlemist maja pealt kogutud, küll otse päritud, küll kõrvalt kuulnud. Päris tõsise eksamissessioonini on veel väheke aega, tulemused ja protsendid ühele poolele ning hindad ja stipikindlustamine teisele alles ees. Ees on ka juuni, viimaste aastate ilusaim kuu, mis aga üliõpilase küll igasugusest lüürismist kaugele viib. Ega's muud kui edukat sessi.

URMI REINDE

PARIMA KOMSORGI KONKURSI LÕPPVOOR KEEMIKUTEL

8. mail K-teaduskonna komsomolibüroo koosolekul arutati põhipunktina parima komsorgi konkursi tulemusi. Aasta läbi kestnud võistlus oli pingeline. Paljud komsorgid väärinuksid kõrgelt hinnangut. See pärast oli bürool tõsiselt raskusi otsuse tegemisega. Aluseks võtnud rühma osavõtu teaduskonna ja instituudi üldüritustest (näiteks komsorgide nõupidamised, ületeaduskonnaline poliitinformatsioon, laupäevakud), peale selle komsorgide osa rühma kujundamisel tervi-

kuks, otsustas teaduskonnabüroo parima komsorgina premeerida LARISSA KEDRIKUT õpperühmast KA-67. Teise koha pälvis õpperühma KA-21 komsorg ASTA AUNIS, kolmandaks tuli KÜLLIKI TŠESNOKOVA õpperühmast KÜ-61. Külliki on vaatamata oma lühikesele komsomorgistatusele eeskujuks paljudele, sest peale komsorgikohustuste suudab ta täita ka rühma spordiorganisatori ülesandeid.

K-teaduskonna komsomolibüroo

TEADUS ALGAB TUDENGIPÕLVES

Tee teadusse saab alguse üliõpilaspõlv. Võib-olla juba esimesest-teisest kursusest, mil osaletakse ÜTÜ referatiivsete tööde konkurssides. Hiljem tuleb lähem tutvumine valitud erialaga, oma sõna ütlemine ka erialaprobleemes. TPI tudengiteadus on läbi aegade olnud edukas. Praegu väljasoleva näituse «TPI-lt rahvamajandusele» andmed kõnelevad, et meil tegutseb 38 ÜTÜ ringi, üliõpilaste konstrueerimisbüroo, teadustöös lööb kaasa 93,5% päevase haru tudengeist.

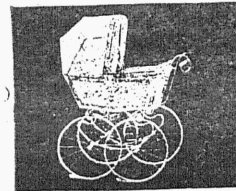
Kvantiteedile ei jää alla kvaliteet.

ENSV Teaduste Akadeemia tänavused üliõpilaspriimid said TEET EVARTSON ja ENGO VÄLJAOTS meie instituudist. Hiljaegu instituudi lõpetanud, töötavad nad mõlemad praegu TPI juures vaneminseneridena.

Fotol on Engo Väljaots (vasakul) koos autode korrosioonitõrjevahendeid käsitletud auhinnatöö juhendaja, autotranspordi kateedri vanemõpetaja Jaan Mäekasega.

Sven Arbetti foto

ÜLIÕPILASPERED TEOREETILISELT JA PRAKTILISELT

LUGUPEETUD TP TOIMETUS.

Viimasel ajal on olnud palju jut- üliõpilaspõlv. Nõud on heaks kiidetud ja maha lüüdnud. Kuid kõik on olnud siiski ühel mõel, et õige aeg abiellumiseks ja perekonna loomiseks langeb kokku üliõpilaspõlvaga.

Meid huvitaks TP abil teada saada, kas ja millised tingimused on TPI-s loodud abielus üliõpilastele. Kas lähemal ajal on lootust, et meie üliõpilaspõlvad ühiselamus elama saavad hakata? Kas see on võimalik ka sel juhul, kui kumbki abikaasast õpib erinevas kõrgkoolis? On ju ministeerium, millele koolid alluvad, siiski üks ja sama. TRÜ-s, EPA-s ja TPDI-s on abielupaaride võimalus elada ühiselamus, kui mõlemad abikaasad on üliõpilased ühes kõrgkoolis, kuigi TPDI-s on ühiselamuolud tunduvalt kitsamad kui TPI-s ja ühiselamukohtadest on seal suur puudus. Meil aga teatati hiljuti, et ühiselamukohtadest TPI-s praktiliselt puudust ei ole, kuigi ülearu neid loomulikult ka ei ole.

Praegu peavad aga kõik abielus üliõpilased endale ise otsima elukoha ülikorterites, kus tuba vähem kui 20 rubla eest kuus ei saa. Samal ajal on küllalt suur osa ülikorterites elavald üliõpilasi sisse kirjutatud ühiselamutesse.

Grupp L-teaduskonna abielus üliõpilasi.

...

Selles meile saadetud kirjas puudutatu teeb muret ilmselt mitte üksnes elektroautomaatikateaduskonna tudengitele. Tõepoolest on lugu pealtnäha nii: miks meil mõeldakse vähe või üldse mitte ei mõelda sellele, et tudengiaastad ja õige aeg abiellumiseks langevad TEOREETILISELT kokku, PRAKTILISELT aga... Miks ei ole nii ja nii ja nii, kui ometi oleks väga lihtne asju seada, et tudengeist abielupaaridele vastu tulla?

Ent kas ongi nii lihtne?

Pöördusime üldtoodud kirja- le vastuse ja kommentaari saamiseks haldusprorektor Harri Eesmaa poole. Ka tema oli nõus väitega, et üliõpilaspõlv- paare on TPI seni väga vähe saanud ühiselamusse majutada. Põhjendused on järgmised.

1. Ühiselamu, kus saaksid elada abielupaarid, peab olema

teistsugune, kui meie Akadeemia tee ühiselamu, mis pole ehitatud abielurahva vajadusi silmas pidades. Iga abielu (ka tudengiabieli!) juurde kuuluvad loomulikult lapsed. Kujut- legem aga lapsevankreid Aka- deemia tee ühiselamute kitsas- tes koridorides, beebimamma- sid suures ühispesuruumis mähkmeid pesemas, beebinuttu vallalisi naabreid vihale aja- mas jms. Lausa kentsakas aga oleks anda abielurahvale ühis- elamus elamist tingimused: ainult kuni lapse sünnini, siis... tänavale! Ülalnimetatud probleemide leevendamaks võima- lus anda perekondade kasutus- se terve ühiselamusektsioon, korrus, pool korrust. See aga ei tule kõne alla üldise kohtade defitsiidi tõttu. Siit edasi:

2. Kirjas toodud väide ühis- elamukohtade piisavusest ei vasta tõele. Meie ühiselamuis elab praegu 2200 tudengit, val- itseb ülemajutus, eriti annab see end tunda ettevalmistusosa- konnas. Ühiselamukohtade tahtjaid on ikkagi rohkem kui nende saajaid. Elatakse põhil- selt neljakesi toas (välja arva- tud majanõukogude esimehed, kel on õigus elada kaheinime- setubades). Neli inimest on uute ühiselamus kehtestatud elamispinnanormide järgi (6 m² inimesele) palju — praegustes tubades võiks elada vaid 3 in- mest. On ka tube, kus elanik- ke 5.

3. Kas TPI siis tõesti pole midagi kõnesolevas asjas ette võtnud? On küll. Tudengeist abielurahvale on eraldatud tu- be (seni küll vaid 5) Koskla tä- nava ja Sõpruse puistee ühis- elamuis. Need on väiksemad kui Akadeemia tee majad, laie- mate koridoride ja suuremate tubadega, seal elab TPI noor- spetsialiste, aspirante, noori õp- pejõude. Laps ja abielu on nendes majades täiesti enesest- mõistetavad nähtused, seina tagant kostvat lapsenuttu ei võta keegi isikliku solvamisena. Ühe toa suurus on 17 m². Aval- dused toa saamiseks tuleb kir- jutada rektoraadile, need vaa-

tab läbi komsomolikomitee, a/i komitee. Järgjekordne avalduste läbivaatamine seisab sellel ke- vadel ees. Koskla viiele toale pretendeerib praegu 14 üliõpi- lasperekonda. Kuna tegu on TPI-le kuuluva ühiselamuga, siis eelistatakse peresid, kus mõlemad, nii naine kui mees on tipikad.

5 tuba, s. o. võimalus 5-le pe- rele, on kaduvvähike arv. Sm. Eesmaa ütles: «Suurendame tu- bade arvu sedamööda, kuidas vähegi võimalik.» Esialgu on võimalik tube juurde saada vaid kaugõppeüliõpilaste ela- mispinna (80 kohta) arvelt. Et aga needki 80 kohta ei ripu abstraktselt kuskil õhus, sellest annavad tunnistust halduspro- rektori abi Leontine Kuuse sõ- nad, kes ütles, et korraga on tulnud Kosklasse mõjutada 100 kaugõppijat. Perekondadele so- biks ka veel Lenini pst. 11 asu- meie ühiselamu (34 kohta), kuid see on ERKI käes, kel üldse puudub oma ühiselamu.

3. PERSPEKTIIV? Ehitamisel on TPDI uus ühiselamu, kust TPI saab tõenäoliselt juurde 200 kohta. Sel juhul on võimalik tudengiperele anda tervetisti üks Koskla ühiselamu (25 tuba, igaüks 17 m²). Järelikult pole tulevik sugugi NII tume.

4. Kirjas toodud viimase punkti tõele vastavus ja tõe ning õiguse järeleseedmine näib olenevat eelkõige kaasüli- õpilastest-toakaaslastest, rüh- makaaslastest. Kui su toakaas- lane tõesti juba kuid või aas- taid vaid fiktiivselt ühiselamus elab, miks ei või sa sellest ise minna ja rääkida? Ah et peale- kaebamise maik man? Ei tea, kas selline teguviis ongi hullest kui see appikarje: tehku KEE- GI midagi, tehku kindlaks, on see sissekirjutamise asi kuulu- jutt või päris tõsi, tehku kind- laks ja pangu õigus püsti. AGA KES?

Haldusprorektori teksti vahendas ja sidus HILLE KARM

SÕNU, MUUSIKAT JA MUUD

Tänavune taidluskonkurss viidi läbi küll juba märtsi kesk- kel, kuid tulemusi pole me lehes veel avaldanud. Eeldades, et kehtib põhimõte parem hilja kui üldse mitte, teemegi täna pisut kommenteeritud juttu tudengite n.-õ. metsiku taidluse (s.t. v.a. meie suured tunnustet kollektiivid) momenditase- mest. Kes olid rahvaste sõpruse päevade ballil, nägid juba mõ- nede laureaate esinemist ja seega on mingisugune ettekuju- tus tudengitaidlusest juba ole- mas. Heaks näitajaks võib igal juhul pidada seda, et sellele sõprusballile ei mahtunud su- gugi kõik parimad, kuigi eten- dati seal ometi peaaegu et mammutkontsert. Ka osavõtja- te koguarv oli tänavu suurim. Ühtaegu üldiselt kogu kon- kursi kohta ning konkreetset üksiknumbrit kohta andis asjatundliku hinnangu üli- õpilasklubi kunstiline juht, taidluskonkursi žürii liige KRISTI PETERSON.

Kõige iseloomustavam joon sellekevadisele konkursile oli sõnaliste etteastete rohkus. Eel- miste aastate tasemega kõrvu- tades oli tänavune sõna kasuta- mine lavastuslikult rohkem õn- nestunud. Siin võib esile tuua TE-41 raamiteatrit (väga su- gestiivne esitus seostus Ziedo- nise «Epifaaniate» sisuga, ka lavastus oli hea), LS-21 «MTV» kui hea satiiri näidet (lugeda mitte Mainos-TV, vaid meie

televisioon!), KA-27 tummfilmi- paroodiat (miimika oli kõrge- tasemel), TP-21 A. Kitzbergi kurbmängu «Veli Henn ja Henu veli» (siin ilmnas tegi- jate koomikutalent, kõik män- gisid «nii nagu vanasti», tüh- ruku osa täitis poiss), TL-41 «Koosolekut» (lasteaasta-tee- maline, seega õigel ajal õige sotsiaalne lähenemine ajale, tüdrukud unustasid nagu ära, et nad ainult mängivad ja löid väga head karakterid. Sis- eri iseloomudega lapsed teevad koosolekut, kus räägivad oma vanematest).

Need olid õnnestunud ka- vad. Liiga raskeks kuulajale- vaatajale jäi majandusteadus- konna kompositsioon O. Ale- xandre'i loomingust (Uku Tuu- le juhtimisel), ilmselt osutus teema üle jõu käivaks.

Endiselt on tudengite hulgas populaarseks taidlusevormiks luule- ja muusikapõimikud, millest osa on arendatud kuni agitbrigadideni. Väga hästi tuli välja meie Lauluklubi agitbri- gaadi programm «Ükskõiksus», millest on vabariiklikus ajakir- janduses juttu olnud. Olgu veel kord öeldud, et see agitbrigad tuli vabariiklikul agitbrigadi- de võistlusel teisele kohale. Samal ülevaatusel esines tei- negi meie taidluskonkursi agit- brigad koosseisus Agu Savila (TM-41) ja Arvo Brandmeister (AO-81), nende oma kandis pealkirja «Pihlakad või kuulid». Teist aastat järjest esines omaloomingulise laulu- ning kitarri-muusikapõimikuga Mart Unt (MM-41). Tema sai nüüdse eduka esinemise eest klubilt preemiaks välisuusiku.

Teistkordselt oli žürii ees ka Haiti Voolaid (EE-102) oma lauludega, kuid tema tase oli mõneti tagasihoidlikum.

Päris muusikalised etteasted jäid tervikuna kahvatuks. Vo- kaal-instrumentaaltrio Andi Toomla (ED-61), Tõnu Vevers (ED-61) ja Arvo Lints (MM-102) jäi kesiseks «tänu» vähenõudi- kule repertuaarile. Ega täna enam «Butterfly» ja «Sipa ju- tustusega» midagi olulist ära ei tee, eriti kui puudub oma nä- gu, uus lähenemine. Tunnustu- seks võib siiski öelda, et muu- sikalise külje poolest on see kolmik tugev.

Eelmisest aastast on tuttav ka keemiateaduskonna kvartett, kes aga vajab rohkem esine- miskindlust.

Meeldiv oli kuulda üksikinst- rumentalist, kes tegid kaasa energeetikateaduskonna revüüs «Kevadmeeleolu»: Margus Pukspuu ja Villu Viirsalu (mõl. AV-21) ning Kalev Mäekalle ja Lauri Pastak (MM-42) pro- grammis «Mikser».

Toredad olid AO-47 ja KO-21 estraaditantsud ning rahva- tantsunumbrid, mida on meie maja konkurssidel harva näha olnud. Rahvatantsud olid Mee- lis Pääralt (LR-101), Maila Põldojalt (TL-21) ja Andres Järvikult (MP-101).

Rohkem austust žürii pilgu ja publiku toetuse vastu ooda- nuks täiesti ilma ettevalmistu- seta esinema tulnud ET-21-lt ja EE-28-lt. «Julgustükiks» omaette võib pidada ka Veiko Tigase (MM-42) esinemist O. Petersoni džässsetüüdidega. Mütsiga lööma tulla on muidu- gi kerge, aga...

Kurb, et osa etteasteid jäi vaid paberile, sest mõned nen- dest, kes ankeedid välja võtsid ja esineda lubasid, ei ilmunud kahjuks isegi lisavoorule. Ei rõõmusta seegi, et konkursile ei tulnud ühtki vokaalansambli, üksikhuumorinumbrid jäid ka tegemata, kuigi eelnevalt täi- detud ankeedid neid siiski eel- dasid. Polnud ka akrobaatikat.

On vist aja märk, et teema- de valikult kaldutakse rohkem filosoofiasse, lüürika on taga- plaanil. Filosoofilise mõtiskluse siiras esitus aga nõuab esine- jalt kahtlemata rohkem.

Järgmisel aastal püüame kon- kursi läbi viia siiski suures saalis, sest vaatajaid on esine- jatele rohkem vaja, pöidlahoid- miseks ja reageeringuga arves- tamiseks. Seekord «Evas» häi- risid muud välisvõistlused (kõik kõrval!). Ka harjuksid väheste kogemustega taidlejad aulas kergemini suure lavaga. Lava vähest tundmist oli märgata ka sõprusballil. Nii et on, mida tu- leval aastal teisiti ja paremini teha.

Lõppu need nimed ja õppe- rühmad, kes tulid, tegid ja võit- sid, ning teaduskondade lõplik paremusjärjestus.

TAIDLUSKONKURSI '79

LAUREAADID

TP-21 «Veli Henn ja Henu veli»;
TL-41 «Koosolekut»;
TE-41 «Raamiteater»;
KA-27 tummfilmiparoodia;
KO-21 estraaditants;

KÜ-41 folkansambel;
LS-21 «MTV»
AO-41 ja AO-47 estraaditants;
Üksikesinejatest: KALEV MÄEKALLE, AVO MARMOR ja LAURI PASTAK (kõik MM-42), AGU, SAVILA (TM-41) MART UNT (MM-41), ARVO BRANDMEISTER (AO-81) ja ARVO HIRVEAAR (LE-61).
Kokku 63 laureaati.

ARA MÄRGITUD:

AV-21 revüü «Kevadmeele- olu»;
T-teaduskonna kompositsioon O. Alexandre'i loomingust UKU TUULE juhtimisel;
trio koosseisus ANDI TOOM- LA, TÕNU VEVERS ja ARVO LINTS;
rahvatantsijad (MEELIS PÄÄRO, MAILA PÕLDOJA ja ANDRES JÄRVIK);
AO-47 muusikal;

ning üksikesinejad:
IGOR DUBATOV (MM-88), akordion, ja HAITI VOOLAID (EE-102), laul.
Teaduskondadest kogus enim punkte, 112, majandus. Järgne- sid keemia 58, elektroenerge- tika 49, elektroautomaatika 38, ehitus 26 ja mehaanika 19 punktiga.

Üles kirjutanud
KERTU TAMMIK

KULLA VÖRNO AIN RUUVET

ITAALIAS

Algus 11. mai TP-is

Vatikan, väike, kuid suuri kinnisvarasid omav riik riigis, asub Monte Vaticano künkal. Nägime kuulsat Peetri kirikut, mille kupli kujundas Michelan- gelo ja millele Bernini, kes lõi ka Rooma ilusaimad purskkae- vud, projekteeris perspektiiv- efektiga kolonnaadi ja «Via Regia». Siia asuvad muidugi ka paavsti loss, observatoorium, lastehaigla, rikkalike kogudega muuseumid. Kuulsaimad on antiikkunsti-, mündi-, itaalia renessansi maalikogud. Unus- tamatu elamuse jättis Sixtuse kabel kuulsate kunstnike Bot- ticelli, Perugino jt. freskodega seintel, ning eriti Michelangelo «Maailma loomise» seeriaga laes ning idaseinal asuva «Viimse kohtupäevaga».

Kuid Vatikanis ei jätku siiski kõigevägevama hoolitsevast juuresolekust. Kõikjal piidle- sid külastajaid lisaks valvurite- le veel telekaamerate valvsad klaasid, kaitsmas püha riigi väärtusi.

Kõiki Rooma vaatamisvää- rusi tutvustas meile kõige meeldivam Itaalia linnagiid, kes küllaltki kõrgest vanusest hooli- mata võlus meid kõiki reipuse, kunstiväärtusi tutvustades noo- rusliku süttivuse ja rikkalike teadmistega. Nagu selles kirja- tükis, nii kasutas ka tema pal- ju ülistavaid omadussõnu.

Kuid proovige vaid teisiti rääkida kaunitest kunstidest!

Itaalia loodusest ülevaate saamiseks oli meie reisi aeg muidugi ebasoodus. Nägime pii- naid, küprosse, oliivipuid ja tühje viinamarjaistandusi Ap-

penniinide jalamitel, kuid jäi nägemata suvine õiteküllus.

Põhja-Itaaliale jäi meelde vastupidi eelarvamustele tasa- kaaluka ja rahuliku inimesena.

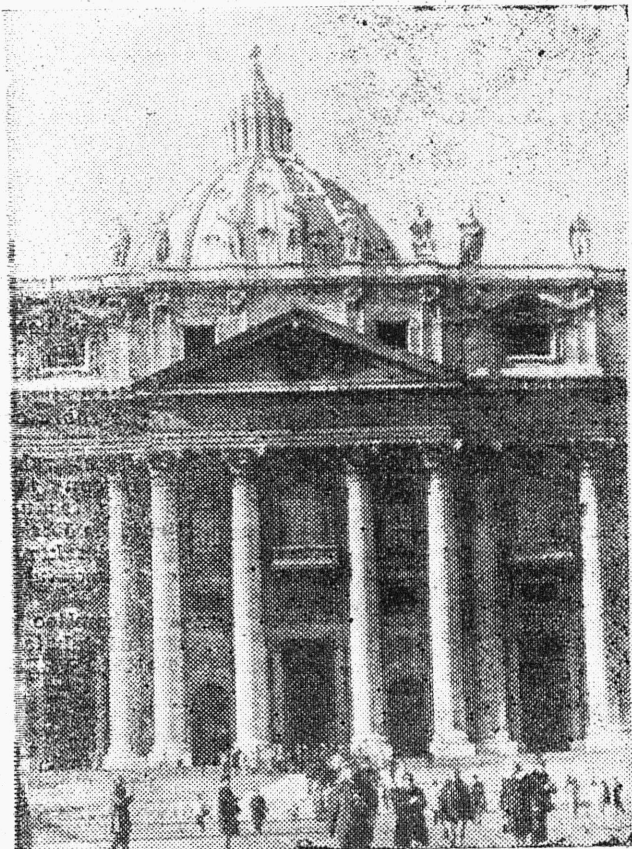
Meie giidi Giordanka sõnade kohaselt on aga suur vahe Põh- ja- ja Lõuna-Itaalia ning nen- de elanike vahel. Esimene on suur tööstusrajoon, teine põllu-

majandusmaa. Põhjas paikneb 2/3 tööstusettevõtetest, suurim koncern FIAT, kuulus auto- ja masinatööstus. Esimeses on elanikkond suhteliselt jõukas, pered väikesed, enamik inimesi elab linnades ja on laiemal sil- maringil ning arenguastmaga. Lõunas seevastu on arengutase madalam, pered suured, eriti talupoegadel, ja ka inimeste temperament teine. Ka töö- puudus annab end lõunas roh- kem tunda, mille tõttu emigrat- sioon on Itaalias küllalt suur.

Alates 1947. a. on kehtesta- tud koolikohustus 6.-12. elu- aastani. Viieklasilise algkooli järel on järgmine aste pro- grümnaasium (3-klasiline), mil- lele järgneb keskastme teh- nikakool või gymnaasium. Ai- nult viimast saab astuda üli- kooli, mille 33 eksami soorita- misega võib lõpetada kolme aastaga. Et stipendiumi maks- take ainult umbes 30% üliõpi- lastest, siis väga paljud tuden- gid üheaegselt õppimisega töö- tavad, kuna peale riiklike alg- astme koolide on kõik koolid tasulised. Tihti esineb üliõpilas- rahutusi, nõutakse reforme, ühiselamuid. Üliõpilastel puu- duvad omad organisatsioonid, kes nende nõudmisi toetaksid.

Meie reisi muljed summeeru- ad esmalt muidugi suure kunstielamusena ja hea vastu- võtu mälestusena. Oleme selle eest tänu võlgu meie a/ü-le, kes selle toreda reisi võimaldas, Itaalia firma «Etili» esindajate- le, kes meid hästi vastu võtsid ja Roomas korraldatud lõbusal koosviibimisel südamlike sõna- dega koduteele saatsid, soovides ühtlasi Nõukogude Liidu ja Itaalia jätkuvat, veelgi tiheda- mat koostööd. Oleme hoolitsuse ja saadud rikkalike teadmiste eest tänu võlgu ka meie hu- moorikale grupijuhile ja «Intu- risti» giidile.

Arrivederci, Italia!

* Vatikan. Peetri kirik Michelangelo projekteeritud kupliga.

«Tellige kõik. Ma ei taha riskida.»

«Härra doktor, ma näen unes, et olen hobune.»
«Pole midagi, see on päris tavaline uni.»
«Nojaa, kuid igal hommikul on mu madrats õigesti tühi!»

«Isa, tsirkuses istus üks mees hobuse selga, siis libises hobuse kõhu alla, haaras sabast, rippus üht jalgapidi jaluses, pea alaspidi, siis ronis hobusele kaelale, ja seda kõike sõidu ajal!»
«See pole midagi. Tegin seda kõike ka ise, kui esimest kor- da ratsutasin.»

Kauboi läheb koos hobusega kinno. Piletimüüja imestab: «Miks te koos hobusega tule- te?»

«Seepärast, et ta luges läbi selle romaani, mille järgi film tehti, ja tahab nüüd filmi nä- ha.»

KEVADISELT KONTSERDILT

Pühapäeva, 13. mai päikese- paistelisel õhtupoolikul toimus Glehni lossis meie instituudi ühe noorema taidluskollektiivi (tänavu saab kolmeteistkümn- seks) kammerkoori keva- dine aruandekontsert. Kavasse kuulusid nii tänapäeva helilo- jate looming kui klassikaline muusika.

Esimeses, klassikalise muusi- ka pooles võisime kuulda XVI sajandi meistri Gabrieli «Ky- rie'd» ning Lotti «Miserere't» XVII sajandist. Viimane neist vaimustas eriti oma hoogsa ead- simineku, kandvate pianode ja publiku pideva kaasamisega. Ka Scandelli «Kara» haaras kuu- lajaid ning meelitas välja pub- liku tulise aplausi, kuigi ta oli koori repertuaaris juba aastaid tagasi ja on nüüd lihtsalt huvit- tavalt «üles soojendatud».

Vaheajal tutvustas koori pre- sident Kalju Paluste kuulajaid Glehni lossi aja- ja taastamis- looga. Teist poolt alustati G. Ernesaksa palaga «Kuula- jale».

Mõnusa noorusliku tempera- mendiga esitati M. Lüdigi «Kar- jaselaul», mis oli sobivaks eel- looks P. Süda «Linakikujale» ja V. Tormise «Jaani lauludele». Selle tsükli kolm osa vaimusta- sid kokkutulnuid eriti ning vast sealt paistiski välja koori tõhus suur töö, mida suvise kontser- direisi ootuses tehtud ja tehak- se...

Lisapalade hulgas meenutati ka hiljutist koostööd äsjase juu- biläri «Kuljusega» — esitati «Pulmalaul».

Kontserdil käisid ka šefid Paide rajoonist, EKP Paide Ra- jooni Komitee II sekretär Heik- ki Gross ja Paide komsomoli- komitee esindaja Avo Pihelgas. Suur tänu dirigentidele Ka- rin Rööbile ja Imbi Järvetle tehtud töö ja nähtud vaeva eest.

AGU SAVILA
TM-41

NALJANATUKE

* Advokaat helistab kliendile: «Teie tädi suri ja jättis teile päranduse. Kas soovite tellida matusealutuse, balsameerimise või krematsiooni?»

NEED AJAD, NEED MAJAD

VANA MAJA peitus hoovisügavusse. Trepid nagisid. Puud ei olnud veel lehes — suvi oli alles tulekul. Üksikud jalaasteist puutumata rohulibled olid juba haljad; samuti kellegi poolt ei-tea-millal istutatud siniste õitega lilled maja akende all. Selle maja trepiko- ja pöles valgus õõpääv läbi.

AED maja taga oli alati maha-jedetud olnud. Polnud kedagi, kes oleks seal noorust, lapsepõlve veetnud. Polnud ka vana-kesi, kes end päikesepaistel soojendada oleksid soovinud. Lon-tis pesunõör kahe metsistunud õunapuu vahel märkis siiski kunagist asustatust, praegu aga liigutas tuul üksi koltunud kõr-si jalgraja ääres. Aiavärv oli traadiga suletud.

PLANK hoovi ümber oli luitu-nud. Juba ammu polnud keegi seda värvinud. Selleks puudus ka vajadus — see tänav oli vä-hekäidav. Plank oli inimesest kõrgem, värav avanes sissepoole ja käis õhtuti lukus. Hoovis kasvasid kastan ja poolkuiva-nud kask, mõlemad suured puud. Neist kahest piisas, et akendesse pääsevat valgust oleks vähem kui vaja. Hoov oli alati hämaravõitu olnud.

MAJA oli kahetahuline, vana. Raske oli arvata, mis värvi ta algselt oli olnud. Lihtne polnud ka praegust värvi eritleda. Võib öelda, et tegu oli millegi kah-vatupruuniga.

TREPIKODA, kus kassid tihti käisid, lõhnas kopituse järele. Kunagi ammu oli siin remonti tehtud. Nüüd aga oli tapeet kohati seinast pealt lahti lõõnud.

Selles linnaosas nii tavaline rõs-kus oli maalinud tapeedile oma filigraanmustri. Trepid olid pime. Trepid olid laes rippuv pirn, nagu märgitud, pöles aga õõpääv läbi. Kraanikauss koridorinurgas oli malmist. Põrand naksus käimisel.

INIMESED olid selles majas alati elanud, nii oli see juba ammu, maja ehitamisest saadik. Ümberringi oli palju samasugu-seid maju. Õhtuti pölesid aken-des tuled. Vahel unustati kar-dinad ette tõmmata. Tihtipeale haukus õõsiti naaberhoovi koer, aastad vaheldusid ühesuguse tempoga. Maja hoovisügavuses oli pikkamööda muutunud, luitu-nud, vanemaks saanud. Aed maja taga ei olnud niipalju muutunud. Inimesed ei käinud teda oma kohaloluga viisitanud. Inimesed, kes selles majas ela-sid, polnud mulle päris võõrad, aga mitte ka tuttavad. Aastaid olid nad ühed ja samad. Kes siin elas, ei kolunud naljalt mu-jale.

ÜLAL elas üks vaikne ja veider mees, kelle minevikust keegi vaevalt midagi teadis. Nurga-peal toidupoes ta vahel ikka käis. Mis ta muul ajal tegi, sel-lest puudub mul tänini ette-kujutus.

ALLKORRUSEL elas ingerlaste perekond: isa, ema, tütar. Nad olid väga ühtemoodi: lihtsada-seid ja väga toimekad. Laupäev mõõdas kraanikaussi tähe all. Siis toodi arutupidat põrandad-riided kloppimiseks välja. Paa-riks tunniks oli hoovis vaikus ja rahu häiritud. Neil õhtutel pöles tuli nende akendes üsna kava, vahel isegi peale süda-ööd. Ingerlastel oli vist koer ka. Kass oli kindlasti. Nende tütar

meenub mulle ikka kassi süles hoidvana.

HETK, mille ma kirjeldamisel lähtepunktiks valisin — kevad, õhus hõljuv suveaimdus — oli valitud juhuslikult. Elu, niipal-ju kui teda mulle kõrvalt maja aknast paistis, kulges aastaringi üsna ühtemoodi. Talvel oli õu lund täis, suvel kohati roheline. Inimestest ei oska midagi öel-da, ÜLDISELT oli tegu ühe tava-lise agulimajaga, mille sisemist atmosfääri paljud on kindlasti tunnetanud, mis ei sõltu eri-ti konkreetsest linnaajastki, on aga ometi kirjeldamatu. Ja vist ka kordumatu. Kaduv.

PRAEGU elan teises linnaaser-vas betoonkuubi ühes nummer-datud kargest, aken päikese poole. Vahel harva meenub unenägudes andine elupaik, see ei lõika eriti hinge, teeb ainult veidi nukraks. Päeval on muud mõtted.

EI OLE enam seda maja, kus elas. Ka kõrvalmaja pole. Kadunud on plank, kask ning metsistunud aed. Allesjäänud kastan on jalgupidi parkimis-platsi asfaldisse aheldatud.

TREPIKOJAS põleb tuli õõ-pääv läbi. Õõsiti nagisvad trepid. Maja ümber kohisevad kõrged puud, hoovi sume hä-marust peidab enda varju pae-plaatidest laotud jalgtsee ning sinised õied ingerlaste akna all. Kusagil eemal halab tramm, lähides aeglasel käigul järsku kurvi. Metsistunud aed teisel pool maja on omaette. Tänavalt kestavad hilise mõõduja ruta-kad sammud.

LOODUSE KAITSE — ENESE KAITSE

Millal viimati käisite metsas? Ei-ei, mitte et teid oleks saa-detud, vaid ikka päriselt — omast tahtest. Talvel suuska-dega? Või sügisel viimati, ikka asja pärast, marjul või see-nel?

Aga kevad on ja kevad kutsub ... metsa. Kiire aja ja sessi kõrvalt kasvi tunnikeseks-paariks, leidma loodust ja kaitsma iseend.

MAI TEISEL PÜHAPÄEVAL PIDASIME LOODUSKAITSE-PÄEVA.

Viktor Tšuvõzgalovi (Perm) foto ajakirjast «Sovetskoje Foto».

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

MIS HÄIRIS

Teame kõik, et võidupühale pühendatud VTK matk on aas-tate jooksul kujunenud üheks populaarsemaks ja massilise-maks kehakultuurivõistluseks meie institutis. Kevadised metsarajad pakuvad mõnusat ja igati vajalikku vaheldust auditooriumides ja laborites veedetud tundidele.

Spordiklubi ja kehalise kas-vatuse kateeder püüavad omalt poolt teha kõik, et matka kor-raidus oleks ladus ja huvipak-kuv kõigile, kes sellest osa tu-levad saama. Paraku ei taha teatud liiki üliõpilased kuidagi aru saada, et VTK matk on

spordiüritus, et sellest osavõtt eeldab sportlikku ilmet nii riietuses, liikumises kui ka ... käitumises matkarajal. Tänavunegi matk näitas, et spordieetika põhimõtted on pal-judele meie üliõpilastele veel tundmata.

Üpris võrastavalt mõjuvad matkateedel suitsumehed. Su-gugi ei sobi matkamiljöösse lipsud, kõrge kontsaga kingad (saapad) ega ka tänavarietus tervikuna. Et ebasobiv riietus võib matkamõnude hoopistükki nullini viia, sellest nähtavasti suurt ei hoolita. Peaasi, et saaks kiiremini ihaldatud templijäl-jendid matkakaardile! Selle ni-mel ei peletata kasutamast isegi mehaanilisi liiklusvahendeid

(autod, mootorrattad, jalgrat-tad). Ökonoomsuse tipuks pee-takse aga sellist võtet, kus matkarajal rändab üksnes mat-kakaart (mõistagi mõne hea «sõbra» taskus), meest ennast tuleb samal ajal otsida aga kusagilt mujalt. Tuleb siiski märkida, et matkajästel muu-tub põli üha raskemaks: aasta-aastalt on kontrollimeetmeid täiustatud ja selle tulemusena sattus ainuüksi kontrollpunktis nr. 1 pihtide vahele üle 90 (!) korrarikkujat.

Kuid teisest küljest: kas mat-kakorraldajate ülesannetesse peab tõesti kuuluma üksnes vastutustundetute üliõpilaste väljapeilimine? Kas poleks siis-ki mõistlikum anda üks va-

lus õppetund nalle, kel puu-dub elementaarsemgi austus oma õppeasutuse vastu? Ees-kätt nalle, kes ei oska vahet te-ha külasõbrani ja spordiüri-tuse vahel, kes ilmuvad matka-päevale ... alkoholiuimas. Tosi-natõks «kangelasi» õnnestus se-dapuhku kindlaks teha ja nen-de saatuse üle otsustavad nüüd juba ametlikud instantsid.

Väärta käitumine ja kooli-poislik mentaliteet ei sobi kui-dagi kokku üliõpilaseisusega. Jääb vaid loota, et arusaamine sellest jõuab ka nende üliõpi-lasteni, kelle pärast tuli see esimeeldiv lugu paberile pan-na.

VLADIMIR BAZANOV

KAS 3000 ON SUUR ARV?

Sellest kirjutati alles hiljuti, ka tänases TP-s on ta sees ning temast loote veel edaspidigi (vähemalt järgmisel aastal). Jutt on nimelt võidupüha rakva-matkast.

1975. aastal kirjutas tolleage-ne komсомolikomitee spordi-sektori juhataja Mihkel Ser-vinski ühest rekordist — mat-kast, milles osales 2550 TPI-ga seotud isikut. See rekord pani teda küsima, kuidas on lood tu-lemuse parandamise võimalus-tega. Antud hetkel küsiks: kas 2654 on suur arv? Kind-

lasti, ikkagi meljakohaline, aga siiski väiksem kui mullu (2766) ja veel väiksem kui tunamullu (2890).

Järelkult rekordist me täna ei räägi, kuid kuidas on lood osavõtjate arvu tõstmisega?

Suure, suure panuse matka õnnestumiseks on teinud Spor-diklubi, samuti parteikomitee, rektoraat, komсомolikomitee, ametiühingukomitee, sõjaline kateeder jpt. Kuid kas sellest piisab?

Vähemalt tudengite roll (matka põhisosalised!) jääb praegu kesiseks. Nii tore äritus, aga üle poolte tipikate ei tee kaasa! Vaadake ise: L — 46,9%

tudengite üldarvust teaduskon-nas, TPI tänavune parim tea-duskond (möödunud aastal oleks elektroautomaatika olnud selle tagajärjega viimane!). Talle kuulub ka komсомolikomitee ahiand — massilisuse karikas.

Edasi. M — 46,6; T — 46,5; A — 46,0; K — 41,6 ja E — 40,8%.

Teaduskonnad esinavad sta-biilselt, aga väikearuiliselt. Mis siis teha?

Hüümus TPI rahvale: mis aastal astub inimene Veenusele või mis aastal osaleb TPI me-vadmatkas 3000 Maa elanikku (TPI-s õppivat)? Võib-olla olümpia-aastal? Unistamine po-

le kellelegi keelatud ja ega see nii ebareaalne olegi, tuleks vaid kontrollpunktides avada müü-gikioskid jätitise, velvetriide ja kodumaiste LP-dega, küll siis oleks masse, oleks lausa järje-kordi ning kaoksid liigsed mat-kakaardid «selle sõbra eest, kes üks diskele».

Olgu öeldud, et rahvamatk on tore traditsioon ja täiesti vabatahtlik, ning teaduskonda-de spordijuhid võiksid seda edaspidi paar-kolm korda enne matka kõigile isiklikult meel-de tuletada.

Komсомolikomitee spordi-sektori juhataja TARMO VEER

T-TEADUSKONNA KERGEJOUSTIKUST

Aprillikuu lõupäeval toimu-sid kilehallis majandusteadus-konna sisekergejoustikuvõistlu-sed, mis teaduskonna õpperüh-made vahel on saanud tradit-sioonilisteks. Tänavu jäid nad veidi välisloojale jalga, sest lihtsalt polnud kohta, kus võist-lusi pidada. Kilehall oli kinni teaduskondade värvapallitur-niiride tõttu.

Seekord võitis üldkokkuvõt-

tes TR-41, jättes teiseks TP-41 ja kolmandaks TE-21.

Paremaid tulemusi saavutati nagu alati meeste kõrgushüp-pes. Esimeseks tuli konkurent-sitult vabariigi koondise liige Tarmo Valgepea (TP-61) tule-musega 1,90, teine Rein Tamme (TE-21), 1. 80 ja kolmas And-res Kaup (TE-21), 1,75. Tütar-lastest võitis kõrgushüppe Ma-rika Jelle tulemusega 1,45, teine ja kolmas Ester Parts ja Mare Randmaa, mõlemad TM-41. Tü-tarlaste kõrgushüppes osales 19 võistlejat.

Kolm paremat meeste kau-gushüppes olid Vahjo Klaamann TM-41, 6,35, Andres Kaup TE-21, 6,15, Tarmo Valgepea TP-61, 6,12. Naiste kolm paremat: Ester Parts TP-41, 4,24, Tiina Suursalu TP-41, 4,22, Kadri Tonuri TL-21, 4,13.

50 m jooksus olid kolm kiire-mat Mait Metsamaa TR-41, Rein Tamme TE-21 ja Tarmo Valgepea. Naisted: Kersti Eliste TE-21, Evi Valdre TR-61 ja Ülle Raudsepp TR-41.

Naistele oli kavas ka 300 m jooks. 53 sekundiga tuli võit-

jaks Mare Randmaa TP-41, tei-seks jäi Ester Parts ja kolman-daks Mare Pärt TR-41.

Meeste 600 m jooksu kolm paremat olid Mait Metsamaa, Vello Väinsalu TR-41 ja Rein Tamme.

Teatejooks 150 + 300 + 150 + 300, milles jooksid vaheldu-misi nais- ja meesstudeng, võit-sis TR-61 (Reet Piirsalu, Evi Valdre, Raivo Urva ja Vello Viiburg).

LAINE OINUS
TI-61

VABANDAME

Elmises TP-s on artiklis «Festi-valikaja» segi läinud 2. ja 3. veeru algused. 3. veeru algus tuleb lugeda nii: «...ainult» asemel, teeb kõik n-õ. pölvle peal valmis, näeb aastast eelnevalt 10 kuud vae-va, et saada võimalusi ülejäänud aja sees mõned filmid valmistada. Et mees oma püüdlustes oli hingega asja juures, seda iseloomustab ehk seegi, et T. Tamm lindistas ümber terve filmi muusika, et kohandada seda meie teenika stuudiomakkide-ga!»

Vastutav toimetaja
G. HAZAK

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

«TALLINNA POHITSEHNİK»
«ТАЛЛИНСКИЙ ПОЛИТЕХНИК»

Trühkoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk t. 40/42. Organ partvoma, rektorata, komveta JKSM ja prefkoma Tallin-skogo politehnitskogo instituta «Tallinnskiy politehniki». Tipografiya «Juchislu», Tallinn, Pikk, 40/42. Väljastuse aadress: 20002 Tallinn, Ehitajate tee 5, TPI, 6. hoone, tuba 410. tel 532-723. Aadress redaktsii: 200026 Tallinn, Ehitajate tee 5, TPI V korpus, kohtnata 410, tel 532-723.

Hind 2 kop.
MB-03994
Tellimuse nr. 1118